

РЕШЕНИЕ

№ 3907

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6899** по описа за **2010** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение № 86 от 26.07.2010 г. по НАХД № 1452/2010 г., Софийски районен съд, НК, 12 състав е отменил наказателно постановление № С-55-ДК-16-ДНСК-30/19.11.2009 г., издадено от А. Д. С. – на длъжност Началник на Столична РДНСК, с което на Н. А. Н. на осн. чл. 232, ал. 2 и чл. 239, ал. 1, т. 2 от ЗУТ е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1 500 лева.

Срещу решението е постъпила жалба, с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че при издаването на АУАН и НП не допуснати съществени процесуални нарушения.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В атакуваното решение районният съд е приел, че срещу Н. А. Н. е съставен АУАН № С-55/02.11.2009 г. за това, че като съсобственик на жилищна сграда, находяща се в [населено място], УПИ XI-372, кв. 272а, м. „Л.“, [улица] извършил преустройство на зимнично помещение, изразяващо се в премияване на

съществуващ тухлен зид, с дебелина 40 см и дължина около 3,50 м., като в него е осъществен изкоп с дълбочина около 60 см, с което са нарушени разпоредбите на чл. 148, ал. 1 и чл. 137, ал. 3 от ЗУТ.

Въз основа на него било издадено и атакуваното наказателно постановление № С-55-ДК-16-ДНСК-30/19.11.2009 г. от А. Д. С. – на длъжност Началник на Столична РДНСК, с което на Н. А. Н. на осн. чл. 232, ал. 2 и чл. 239, ал. 1, т. 2 от ЗУТ е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1 500 лева.

Тази фактическа обстановка първоинстанционният съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите Надежда Г. И., Г. А. А. и К. В. Л..

С оглед на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде отменено, поради допуснати съществени нарушения на чл. 42, т. 3 и 4, както и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно.

Съгласно разпоредбите на чл. 42, т. 3 и 4 от ЗАНН, както и нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН в АУАН, респ. НП, следва да се посочат датата и мястото на извършване на нарушението, както и обстоятелствата на неговото осъществяване. Изискването е от съществено значение за преценката относно спазването на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗАНН и тези по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, приложимата разпоредба съобразно правилата за действие на административнонаказателния закон по време и място, компетентността на актосъставителя и наказващия орган, териториалната компетентност на контролиращата съдебна инстанция и др.

В случая е налице неяснота относно описанието на нарушението и датата на неговото извършване, като нито в АУАН, нито в НП, не са посочени горните обстоятелства. Допуснатите нарушения са съществени, тъй като окончателният санкционен акт не съдържа указания досежно датата и мястото на извършване на нарушението, не очертава по необходимия категоричен начин предмета на доказване в производството, не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правота на защита на наказаното лице.

Както правилно отбелязва първоинстанционният съд не се сочи в конкретния случай не се ли е изисквало спазването на предписанията на чл. 148, ал. 4 от ЗУТ, вр. чл. 183 от ЗУТ, тъй като се касае за съсобствен имот. Наред с това, че не са описани тези правни норми, липсва и словесно описание на обстоятелствата във връзка със съсобствеността на имота, като липсата на това уточнение се дължи предвид факта, че в случая не става ясно единствено до преустройство на процесното помещение ли се касае или и до друг вид строителни дейности. В описателната част на АУАН и НП се посочва за наличие на изпълнен изкоп около 3,70/4,00 м, с дълбочина 60 см, като съдът намира за необходимо да отбележи, че съгласно нормата на чл. 147, ал. 1, т. 8 от ЗУТ не се изисква одобряване на инвестиционен проект за издаване на разрешение за строеж при изкопи и насипи с дълбочина или височина 1 м. и с площ 30 кв. м.. В конкретния случай не са посочени изрично какви са били необходимите изискуеми строителни книжа, както с оглед спецификата на дейността, която е установено, че е извършена от Н. А. Н., така и предвид факта, че се касае до съсобствен имот /зимнично помещение/, за който имот не става ясно от кого се ползва.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 86 от 26.07.2010 г. по НАХД № 1452/2010 г., Софийски районен съд, НК, 12 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.